

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 289/2020-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. augusta 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára (sudca spravodajca) o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 6 CbZm 18/2019 (pôvodne pod sp. zn. 1 Zm 631/2013) takto

r o z h o d o l :

1. Základné práva [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 6 CbZm 18/2019 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava V prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 6 CbZm 18/2019 konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov konania v sume 675,43 € (slovom šesťstosedemdesiatpäť eur a štyridsaťtri centov), ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť na účet spoločnosti URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a s'ťažnostná argumentácia s'ťažovateľa

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. mája 2020 doručená ústavná s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľ“), zastúpeného spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 11. mája 2020, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom

pod sp. zn. 6 CbZm 18/2019 [pôvodne pod sp. zn. 1 Zm 631/2013 (ďalej len „namietané konanie“)].

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti oboznamuje ústavný súd, že má postavenie odporcu v štvrtom rade v namietanom konaní, v ktorom od podania návrhu uplynulo šesť rokov a osem mesiacov a od podania námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu uplynulo šesť rokov a tri mesiace, pričom konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené a nebolo v ňom vydané žiadne meritórne rozhodnutie (sťažovateľ zároveň dopĺňa, že je jediným účastníkom konania na strane odporcu, keďže proti ostatným odporcom okresný súd už právoplatne rozhodol). Sťažovateľ argumentuje, že okresný súd postupuje v namietanom konaní zjavne nesústredene a neefektívne a konanie je tak poznačené zbytočnými priet'ahmi.

3. Sťažovateľ v konkrétnosti dôvodí, že okresný súd v rámci namietaného konania dosiaľ nerozhodol o jeho návrhu na prerušenie konania, ktorý mu sťažovateľ adresoval ešte 13. júla 2015. Sťažovateľ v rámci svojej argumentácie upozorňuje aj na okolnosť, že v prípade namietaného konania ide o zmenkové konanie, ktoré má charakter skráteného konania a jeho osobitným znakom je dôsledné uplatňovanie koncentračného princípu, v zmysle ktorého môže konajúci súd preskúmať len námietky podané v lehote troch dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu, pričom námietky predstavujú jediný procesný prostriedok, ktorým možno zabrániť účinkom zmenkového rozkazu. Podľa názoru sťažovateľa mal okresný súd od doby uplatnenia námietok, podaných sťažovateľom ešte 3. februára 2014, dostatočný časový priestor pre zistenie skutkového a právneho stavu ako podkladu potrebného pre vydanie meritórneho rozhodnutia. Podľa sťažovateľa sa namietané konanie nevyznačuje osobitnou skutkovou alebo právnou zložitou, pretože ide o druh sporovej veci, ktorá tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti okresného súdu ako súdu vecne príslušného na konanie v sporoch týkajúcich sa zmeniek, šekov alebo iných cenných papierov vrátane sporov týkajúcich sa zmenkových protestov pre obvod Krajského súdu v Bratislave. Sťažovateľ dôvodí, že ako účastník konania postupoval v namietanom konaní aktívne a nijakým spôsobom sa na zbytočnom predĺžení konania nepodieľal. Podľa sťažovateľa už samotná doterajšia neprimeraná doba namietaného konania je

dostatočne výpovednou skutočnosťou o narušení jeho plynulosti a zbytočných prietáhoch pričítateľných na vrub okresnému súdu.

4. Na základe skutočností uvedených v ústavnej sťažnosti s odvolaním sa na ustálenú judikatúru ústavného súdu sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o jeho ústavnej sťažnosti nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 47 charty postupom okresného súdu v namietanom konaní, prikázal okresnému súdu konať vo veci sťažovateľa bez zbytočných prietáhov a priznal mu tiež finančné zadost'učinenie v sume 10 000 €, ako aj náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

5. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 289/2020-20 z 23. júna 2020 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti namietaného porušenia jeho základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva sťažovateľa na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a ďalšie podania sťažovateľa

6. Na základe výzvy ústavného súdu sa k ústavnej sťažnosti sťažovateľa podaním doručeným 23. júla 2020 vyjadrila predsedníčka okresného súdu, ktorá okrem podrobného prehľadu procesných úkonov namietaného konania predostrela vo svojom vyjadrení stanovisko k otázke plynulosti konania. V zmysle uvedeného vyjadrenia okresný súd konštatoval, že v namietanom konaní postupoval okresný súd až do júla 2019 v zásade plynule, kde časová náročnosť v konaní bola spojená s potrebou vyhotovovania prekladov listín a ich zasielania do cudziny vzhľadom na prítomnosť cudzieho prvku v konaní (odporca v 3. rade). Okresný súd uznal existenciu prietáhov v posudzovanom konaní v úseku konania od 15. júla 2019 do 2. júna 2020, ktoré sa snažil ospravedlniť objektívnymi skutočnosťami na strane zákonného sudcu, a to jeho nadmernou zaťaženosťou vzhľadom

na množstvo a náročnosť pridelenej agendy a tiež jeho opakovanou práceneschopnosťou. Sťažovateľovi ako účastníkovi namietaného konania okresný súd vytkol, že v záujme ochrany svojich práv nevyčerpal dostupné účinné právne prostriedky nápravy, keďže podľa vyjadrenia okresného súdu nijako neprejavil svoju nespokojnosť s postupom v konaní, pričom tiež výšku ním požadovaného finančného zadosťučinenia hodnotil ako neprimeranú. V závere vyjadrenia formuloval okresný súd svoj súhlas s prejednaním veci sťažovateľa bez ústneho pojednávania.

7. Právny zástupca sťažovateľa svoje stanovisko k vyjadreniu okresného súdu formuloval v podaní z 27. júla 2020, v ktorom zotrval na dôvodoch podanej ústavnej sťažnosti, poukázal na neprípustnosť situácie v posudzovanej veci, keď okresný súd o námietkach sťažovateľa proti zmenkovému platobnému rozkazu uplatnených v roku 2013 dosiaľ nerozhodol. Vo všeobecnosti tiež sťažovateľ zdôraznil neakceptovateľnosť doterajšej celkovej dĺžky namietaného konania. V stanovisku právny zástupca oznámil, že sťažovateľ súhlasí s prejednaním jeho ústavnej sťažnosti v konaní pred ústavným súdom bez nariadenia ústneho pojednávania.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa ustanovenia § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami, ako aj s obsahom súvisiaceho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

11. Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

12. Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní a porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavný súd skúma vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, a preto aj v prípade sťažovateľa preskúmal z hľadiska charakteru prejednávanej veci jej skutkovú a právnu zložitosť (1), ďalej správanie sťažovateľa v priebehu konania (2) a napokon aj postup konajúceho súdu (3).

IV.

Posúdenie veci ústavným súdom

IV.1 K obsahu súdneho spisu okresného súdu v napadnutom konaní

13. Ústavný súd preskúmal obsah na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu okresného súdu, ako aj vyjadrenie odporcu a repliku sťažovateľa a dospel k týmto pre posúdenie sťažnosti relevantným zisteniam o priebehu namietaného konania:

Okresnému súdu bol 6. augusta 2013 predložený návrh na zaplatenie špecifikovanej zmenkovej pohľadávky spolu s návrhom na vydanie zmenkového platobného rozkazu uplatnený proti sťažovateľovi a odporcom v 1., 2. a 3. rade.

Okresný súd vydal 14. januára 2014 zmenkový platobný rozkaz, pričom 3. februára 2014 mu boli predložené námietky sťažovateľa uplatnené proti uvedenému rozkazu.

Okresný súd požiadal 3. decembra 2015 prekladateľa o preklad listín, pričom požadovaný preklad bol okresnému súdu predložený 8. januára 2016. Sťažovateľ doručil okresnému súdu 8. septembra 2016 svoje vyjadrenie. Okresný súd uznesením zo 4. januára 2017 vyzval odporcu v 3. rade k oprave a doplneniu jeho podania z 12. novembra 2015 a súčasne požiadal prekladateľa o vyhotovenie prekladu tohto uznesenia.

Okresnému súdu bolo 18. apríla 2017 doručené podanie odporcu v 3. rade, o ktorého preklad požiadal okresný súd prekladateľa 9. mája 2017 a prekladateľ ho vyhotovený okresnému súdu predložil 16. júna 2017. Okresný súd zaslal 9. januára 2018 navrhovateľovi na vedomie podanie odporcu v 3. rade (vo vyhotovenom preklade).

Okresný súd požiadal 27. júla 2018 prekladateľa o vyhotovenie prekladu odvolacieho rozhodnutia, kde predkladateľ vyhotovený preklad okresnému súdu predložil 7. septembra 2018. Okresnému súdu bolo 25. júla 2018 doručené vyjadrenie sťažovateľa. Okresný súd 11. júna 2020 vyzval navrhovateľa k predloženiu vyjadrenia k podaniam sťažovateľa.

V čase rozhodovania ústavného súdu nebola vec sťažovateľa meritórne ukončená.

IV.2 Vyhodnotenie postupu okresného súdu

14. Pokiaľ ide o prvé zo zohľadňovaných kritérií, ktorým je otázka zložitosti veci, treba vo všeobecnosti povedať, že zložitost' veci môže mať skutkový alebo právny rozmer. V aplikačnej praxi súdov sa procesné komplikácie spravidla objavujú vo veci, v ktorej vystupuje viacero strán [rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) vo veci H. proti Spojenému kráľovstvu z 8. 7. 1987], alebo v ktorej je potrebné zabezpečiť náročnejšie dôkazy [rozsudok ESLP vo veci Humen proti Poľsku (Veľká komora) z 15. 10. 1999]. Zložitost' prípadu môže taktiež súvisieť s prítomnosťou medzinárodného prvku (rozsudok ESLP vo veci Neumeister proti Rakúsku z 27. 6. 1968). Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že skutkovo a právne zložitá je aj také konanie, ktoré si na posúdenie skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, vyžaduje ustanovenie znalca s osobitnými odbornými znalosťami, resp. spoluprácu znalca s inými odborníkmi –

konzultantmi (IV. ÚS 28/05). Predmetné konanie sa týka návrhu na zaplatenie zmenkovej pohľadávky v špecifikovanej výške. Predmetná vec spadá pod bežnú a pravidelnú rozhodovaciu prax všeobecných súdov, aj keď možno akceptovať náročnosť veci pri posudzovaní platnosti zmenky. Rovnako určitý stupeň zložitosti v posudzovanej veci sťažovateľa treba vidieť v prítomnosti cudzieho prvku, ktorý sa týka odporcu v 3. rade, ktorému bolo potrebné v namietanom konaní doručovať písomnosti do zahraničia, a to s vopred zabezpečeným prekladom.

15. V rámci posúdenia druhého kritéria používaného pre hodnotenie prípadných zbytočných prietáhov v súdnom konaní ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by signalizovali nedostatočnú súčinnosť zo strany sťažovateľa ako účastníka konania.

16. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a jeho práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu. Ústavný súd v jeho postupe zistil viaceré obdobia nečinnosti, v ktorých okresný súd nekonal bez toho aby mu v tom bránila relevantná, teda zákonná prekážka. Takýmto obdobím nečinnosti je poznačená fáza namietaného konania v úseku od 8. januára 2016, keď bol okresnému súdu predložený vyžiadaný preklad relevantných písomností až do 24. októbra 2016, keď okresný súd zaslal navrhovateľovi na vedomie preklad podaného odvolania odporcu v 3. rade. Ústavný súd konštatuje, že v uvedenom období nevykonával okresný súd žiadne relevantné procesné úkony smerujúce k vlastnému prejednávaniu veci, pričom prezentované obdobie nečinnosti vykazuje dobu približne deviatich mesiacov. Pasivita okresného súdu v rozsahu zhruba šiestich mesiacov bola zistená aj v období od 16. júna 2017, keď bol okresnému súdu predložený vyhotovený preklad listín až do 9. januára 2018, keď bolo navrhovateľovi predložené na vedomie podanie odporcu v 3. rade. Napokon rozsiahle obdobie nečinnosti vyčíslené dobou až jedného roka a ôsmich mesiacov, v ktorom nevykonával okresný súd žiadne relevantné procesné úkony smerujúce k vlastnému prejednávaniu veci, zaznamenal ústavný súd v etape konania od 7. septembra 2018, keď bol okresnému súdu predložený vyhotovený preklad odvolacieho

rozhodnutia až do 11. júna 2020, keď okresný súd vyzval navrhovateľa k predloženiu vyjadrenia k podaniam sťažovateľa.

17. Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že zistenou nečinnosťou okresného súdu predstavujúcou z kvantitatívneho hľadiska celkovo dobu dvoch rokov a jedenástich mesiacov došlo k zbytočnému predĺženiu súdneho konania.

18. Dĺžka súdneho konania v posudzovanej veci sťažovateľa pred okresným súdom od podania návrhu do času rozhodovania ústavného súdu tak predstavuje dobu siedmich rokov, čo je z celkového pohľadu doba ústavnoprávne neakceptovateľná.

19. Ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v namietanom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny.

20. Z petitu podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ žiadal ústavný súd aj o vyslovenie porušenia práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru v predmetnom konaní pred okresným súdom. Ústavný súd si už pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj v čl. 38 ods. 2 listiny) osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, z tohto dôvodu v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, III. ÚS 109/07).

21. Ústavný súd tak uzatvára, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní porušené boli (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

22. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Vychádzajúc z toho, že ústavný súd konštatoval porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj jeho práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj zo skutočnosti, že posudzované konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ukončené, bolo potrebné prikázať okresnému súdu v namietanom konaní konať bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku nálezu).

23. K obrane okresného súdu, v ktorej tento poukazuje na neúmernú zaťaženosť zákonného sudcu z hľadiska množstva a zložitosti prejednávanej agendy a tiež na jeho opakovanú práceneschopnosť, ktorú sa okresný súd snaží prezentovať ako objektívnu okolnosť negatívne sa podpisujúcu pod plynulosť konania vo veci sťažovateľa, ústavný súd odkazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej v súlade s medzinárodným štandardom uplatňovania dohovoru platí, že problémy súvisiace so zaťaženosťou justičného systému a personálne komplikácie toho ktorého súdu nezavádzajú štát zodpovednosti za zbytočné prieťahy v súdnom konaní (III. ÚS 17/02). Námietka komplikácií tohto charakteru nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil. Vo vzťahu k argumentácii, v rámci ktorej okresný súd sťažovateľovi vytyka jeho pasivitu z hľadiska možnosti využitia primárnych právnych prostriedkov nápravy porušenia jeho namietaných práv, poukazuje ústavný súd na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a tiež aktuálnu rozhodovaciu prax ústavného súdu, ktorá sťažnosť predsedovi dotknutého súdu na prieťahy v konaní nepovažuje za účinný prostriedok nápravy, ktorý by bol sťažovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti povinný využiť. Napokon túto otázku rieši ústavný súd (a v sťažovateľovom prípade aj vyriešil) už v rámci predbežného prerokovania veci, keď rozhoduje o prijateľnosti ústavnej sťažnosti a skúma existenciu prípadných dôvodov v zmysle § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré by bránili prijatiu ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie.

24. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhoví sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Žiadosť o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil sťažovateľ extrémnou dĺžkou namietaného konania a pocitom právnej neistoty, keď vzhľadom na stav posudzovanej veci nemožno podľa sťažovateľa očakávať jej skoré meritórne ukončenie. Vychádzajúc z týchto skutočností, sťažovateľ považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 10 000 €. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a chápe ho ako kompenzačný prostriedok nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na doterajšiu neprimeranú dĺžku posudzovaného konania považoval ústavný súd za primerané priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku nálezu.

VI.

Trovy konania

25. Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal priznať aj náhradu trov konania pred ústavným súdom. Ústavný súd v zmysle § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodol o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním v konaní pred ústavným súdom, a priznal mu náhradu v sume 675,43 € (bod 4 výroku tohto nálezu). Ústavným súdom priznaná suma náhrady trov konania pozostáva z odmeny za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti a vyjadrenie) podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), pri tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2020 v sume 177 € (§ 11 ods. 3 vyhlášky) a režijnom paušále ku každému z nich po 10,62 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky), k tomu tiež 20 % DPH, ktorej je právny zástupca sťažovateľa platcom. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa

do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku).

26. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. augusta 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu